

**HOTĂRÂREA NR. 594
din data de 18.10.2017**

Dosar nr. 135/2017
Petiția nr. 1400/09.03.2017
Petent:
Reclamat: -

Obiect: inegalitate în acordarea sporului pentru aceeași activitate depusă..

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentului

...

2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

-

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul declară că instanța de judecată i-a respins acțiunea formulată cu scopul dobândirii grupe I de muncă, pentru perioada lucrată între anii 01.08.1990 și 01.12.2001.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.1400.30.03..2017, a fost citat domnul .., pentru data de 10.04.2017, cu ridicarea din officia a excepției de vădită neкомпetență materială pe baza prevederilor art. 28 și art. 29 din Ordinul nr. 144/11.04.2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD, și în ceea ce privește hotărârile luate de magistrați în exercitarea profesiei de judecător. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Petentul susține că a acționat în instanță Societatea .., pentru neconstatarea condițiilor deosebite de muncă, pentru perioada 01.08.1990 și 01.12.2001. Atât instanța de fond cât și Curtea de Apel, au respins această acțiune, iar pentru un alt coleg de serviciu care a avut aceeași cauză reclamată, aceeași instanță și același complet a admis acțiunea înaintată. Ca atare, petentul consideră că a fost discriminat prin Decizia Tribunalului Covasna nr. 935/2015 și a Curții de Apel Brașov nr. 312/2016 prin care, nu i s-a acordat grupa I de muncă pentru perioada menționată.

Susținerile părții reclamate

6. -

V. Motivele de fapt și de drept

7. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, instanța de judecată i-a respins petentului, acțiunea formulată cu scopul dobândirii grupei I de muncă, pentru perioada lucrată între anii 01.08.1990 și 01.12.2001.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția, criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

8. Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care, tratamentul să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat aplicat, trebuie să aibe ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice, dar și nu în ultimul rând, un criteriu de discriminare.

9. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminare, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România, sau cele prevăzute de legislația națională, după cum dispune și O.G nr. 137/2000, modificată, precum și Protocolul nr. 12 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art., alin. 1, "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege...".

Analizând speța de față, în acord cu elementele faptelor de discriminare, precum sunt prevăzute de actul normativ O.G nr. 137/2000, modificat, Colegiul director trebuie

să analizeze următorul aspect: “dacă a existat un tratament diferențiat care a avut loc prin deciziile neunitare pe care le acordă instanța de judecată, pe aceleași spețe pe care le are de soluționat”. În acest sens, instanța de fond cât și Curtea de apel, au respins acțiunea formulată de petent, pentru constatarea condițiilor deosebite de muncă, pentru perioada 01.08.1990 și 01.12.2001 și pentru acordarea grupei I de muncă. Pe de altă parte, petentul susține că, într-un caz similar cu al său, instanța de judecată cu același președinte de complet a admis acțiunea înaintată, acordându-i grupa I de muncă, colegului cu care a desfășurat aceeași activitate în condiții identice.

10. Astfel, Colegiul director invocă prin procedura de citare a părților, excepția de vădită necompetență a CNCD, potrivit prevederilor art. 28 și art. 29, din Ordinul nr. 144/11.04.2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD, publicat în Monitorul Oficial nr.348 din 6 mai 2008.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag.75). Colegiul director i-a act de obiectul petiției prin care, petentul se consideră nedreptățit că nu a primit grupa I de muncă. În situația dată, petentul a solicitat instanței de judecată să constate că, în perioada 01.08.1990 și 01.12.2001 a lucrat în condiții deosebite de muncă, fiind îndreptățit să fie încadrat cu grupa I de lucru. În acest sens, instanța a decis că condiția de muncă a petentului este nominalizată printr angajații ce au beneficiat de grupa a II a de muncă, pentru o mare parte din perioada de timp.

Astfel, Colegiului director nu se poate pronunța împotriva unor decizii judecătorești, hotărârile, precum și argumentarea legală a acestora, este atributul legal și exclusiv al instanțelor de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de vădită necompetență a CNCD, potrivit prevederilor art. 28 și art. 29, din Ordinul nr. 144/11.04.2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD, publicat în Monitorul Oficial nr.348 din 6 mai 2008.

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a)..

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

DINCĂ ILIE– Membru

THEODORA BERTZI– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA- Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat G.L și R.O